

mange smaa Talere ude omkring paa Landets Valgtribuner. Det er derfor ganske heldigt, at nogle af de Paastande, den højtærede Minister fremsatte, allerede nu kan blive gendrevet her.

Den højtærede Indenrigsminister talte om Forudsætningerne for Udsættelsen af Grundlovens Ikrafttræden. Jeg havde Lejlighed til at berøre dette Forhold, da jeg talte før, og jeg sagde, at Forudsætningen for, at man fra vor Side den Gang overhovedet gik med til Grundlovsforhandlingerne og senere anbefalede, at Grundlovens Ikrafttræden skulde udsættes, var, at denne Regering og denne Rigsdag skulde holde sig til de Sager, som nødvendigt maatte afgøres, og ikke tage store Spørgsmaal op, som ikke behøvede at afgøres nu. Jeg vil da spørge: Hvem var det, der brød denne Forudsætning? Den højtærede Indenrigsminister søgte at bevise, at det ikke var Ministeriet, der havde brudt den, idet Ministeriet ikke havde bragt noget Forslag frem, der kunde volde Splittelse i Befolkningen. Den højtærede Indenrigsminister søgte saa at godtgøre, at baade Lovforslaget vedrørende Præsteansættelsen i Vaalse og Lovforslaget om Salget af de vestindiske Øer var Spørgsmaal, som Ministeriet slet ikke kunde undgaa, idet det var noget, der havde paatvunget sig. Ja, paa den Maade er der jo ikke en Sag, man ikke kan komme omkring ved. Der er ikke Tvivl om, for os andre i alt Fald, at saaledes som Ministeriet forelagde Løsningen i Vaalse-Sagen, var der dermed skabt et Præcedens i den kirkelige Lovgivning, som man bag efter ikke kunde komme udenom.

Angaaende Spørgsmaalet om Øerne sagde den højtærede Indenrigsminister, at i det mindste kunde jeg, som en af Formændene for Grupperne, ikke bebrejde ham eller Ministeriet, at man havde stillet sig saaledes i denne Sag, thi saa burde jeg straks have sagt til Udenrigsministeren den Dag, han betroede os Hemmeligheden; at denne Sag ikke kunde løses af denne Rigsdag. Naar denne Sag blev meddelt os, uden at Ministeren i øvrigt begærede at høre vor Mening om den, og uden at vi var i Stand til at fremsætte andet end personlige, ret improviserede, Meninger, eftersom vi jo straks skulde udtale os og ikke maatte gaa til vore Partier, vilde det være umuligt for os at give noget tilfredseligt Svar.

Den højtærede Minister var dernæst inde paa, at det var en uomgængelig Betingelse, at Folketingsparlamentarismen fik sit Udtryk i Samlingsministeriet, og at det

radikale Parti blev repræsenteret i dette af 4 Medlemmer. Jeg vil nu gøre opmærksom paa, at under de Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget, fremsatte Formanden for det radikale Parti Forslaget paa den Maade, at der skulde vælges 6 af hver af Partigrupperne, foruden Udenrigsministeren, som jo tilhører det radikale Parti. Ved denne Formulering var der sandsynligvis tilfaldet det radikale Parti mere end 3 Medlemmer foruden Udenrigsministeren. Forslaget var med Flid forment saaledes, at Partierne her i Rigsdagen var slaaede sammen i to Grupper, nemlig dem, der støtter dette Ministerium, og de 2 Grupper, som ikke støtter det, det var ikke 3 til hvert Parti, som der blev krævet fra det radikale Partis Side, det var 6 til hver af Partigrupperne. Men hvorfor har den højtærede Konseilspræsident ikke, den Gang han kaldte os bort fra Udvalgsforhandlingerne her i Salen og overbragte Partierne Hans Majestæt Kongens Ønske om, at vi skulde søge at enes om et Samlingsministerium, tilføjet, at dette Samlingsministerium maa dannes paa de Betingelser, at det radikale Partis Ministerchef bliver siddende, og at det radikale Parti faar en Overvægt i Ministeriet? Jeg maa formode, at den højtærede Konseilspræsident straks har fremsat disse Betingelser for Hans Majestæt Kongen, inden han paatog sig det Hverv at gaa her til Rigsdagen, og naar saa er Tilfældet, naar dette var Ministeriets Stilling, hvorfor er disse Betingelser da ikke fremsatte straks, inden vi gik til Forhandlingen? Det kunde jo have sparet os en Del Møje.

Den højtærede Indenrigsminister søgte at lægge Ansvar for Valget over paa de Partier, som nu stemmer for den foreslaaede Dagsorden, og jeg kan godt forstaa, at det vilde være Ministeren kært, hvis han kunde vælte dette Ansvar fra sig. Men hvis der foranlediges et Valg, er det Ministeriet, der foranlediger det, thi det er dog ikke bevist under alle de Forhandlinger, der har været, at Salget af Øerne er en Disposition, som nødvendigvis kræves, hvis der ikke skal opstaa en Fare for Landet, og naar ikke dette er Tilfældet, vilde Ministeriet da kunne gaa den Vej, der er anvist i Dagsordenen, at udsætte Sagen til efter Krigen.

Rottbøll: Naar den højtærede Indenrigsminister vedblivende paastaar, at der er en Kreds af Befolkningen, som absolut ikke er neutral, der har fremkaldt den nuværende Situation, modsiger jeg ham be-